

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, în cauza penală privind-l pe

CURDOV Ivan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2021 - 05.07.2021;

Instanța de apel: 29.11.2021 – 17.05.2022;

Instanța de recurs: 07.09.2022– 23.11.2022.

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 05 iulie 2020, Curdov Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

S-a încasat de la Curdov Ivan în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 7 (șapte) lei.

A fost soluționată chestiunea privitor la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Curdov Ivan a fost condamnat pentru faptul, că la data de 26.11.2020 aproximativ la ora 16:20, fără a deține permis de conducere care îi acordă dreptul de a conduce vehicule, în încălcarea lit. a p.p. 2 p. 10 RCR RM aprobat prin HG R.M. nr. 357 din 13.05.2009, conducea mijlocul de transport -automobil de model Mercedes E 200, XXXXX, pe XXXXX, lângă IP Taraclia, cu semne vădite de aflare în stare de ebrietate și la cerințele legale și întemeiate ale colaboratorilor de poliție de a trece testarea pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, și prelevarea probelor biologice la analize în cadrul examinării judiciare, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală în caz de refuz sau eschivare de la efectuarea testării și examinării medicale, intenționat a refuzat și s-a eschivat de la procedura dată de testare și examinarea medicală, fără a indica motivul refuzului.

Acțiunile lui Curdov Ivan au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor: „*Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și emiterea unei noi decizii, prin care a-i stabili lui Curdov Ivan pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal o pedeapsă sub formă de 10 luni privațiune de libertate cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și nu va atinge scopul pedepsei, fiind stabilită fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, la fel caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Invocă că, instanța de judecată la pronunțarea deciziei nu a specificat circumstanțele convingătoare și suficiente, pe care se întemeiază judecătoria, concluzionând privind corectarea posibilă a inculpatului fără izolarea lui de societate și privind inoportunitatea ispășirii pedepsei sub formă de privațiunea libertății în instituție penitenciară pentru comiterea infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei judecătoria nu a ținut cont că Curdov Ivan a comis prezenta infracțiune după condamnarea pentru comitere a două infracțiuni grave săvârșite cu intenție, condamnarea pentru care nici în momentul infracțiunii nici la pronunțarea sentinței nu a fost stinsă, adică în acțiunile lui sunt prezente elementele recidivei de infracțiuni, faptul care la fel urma să servească ca baza pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, în loc de munca neremunerată în folosul comunității.

La fel, nu s-a ținut cont faptul că după trimiterea cauzei în instanța de judecată Curdov Ivan s-a eschivat de la organele de drept, părăsind Republica Moldova. Din care cauză a fost anunțat în căutare și cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului.

Pronunțând decizia de aplicarea în privința inculpatului, care e peste hotarele RM, a pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, instanța de judecată predestinează cu bună știință la neexecutarea ei, căci conform art. 67 alin. (5) Cod penal „Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”, adică în cazul dacă Curdov Ivan nu se va întoarce în Republica Moldova timp de 18 luni, el de fapt nu va fi pedepsit pentru infracțiunea comisă.

Consideră că decizia pronunțată de prima instanță cu privire la aplicarea pedepsei sub formă de munca neremunerată este blândă și nu va contribui la atingerea scopului pepsii penale pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, de asemenea nu va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura penală, cu rejudecarea cauzei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care Curdov Ivan recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința s-a menținut

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului a avut loc și a fost comisă de către Curdov Ivan.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

S-a reținut că inculpatul nu s-a prezentat la examinarea cauzei în prima instanță, fiind dispusă aducerea silită a acestuia în ședința de judecată. Conform rapoartelor întocmite de șeful IP Ceadâr-Lunga, comisar Gaidarji V. din 29.04.2021 și 06.05.2021, indică că în urma măsurilor întreprinse, a stabilit că Curdov Ivan nu se află la domiciliu, iar din informația eliberată de Poliția de Frontieră, ultimul a traversat frontiera de stat pe sensul de ieșire la data de 25.04.2021. Din explicația lui Curdov Fiodor, care este tatăl inculpatului, a confirmat că Curdov Ivan este plecat peste hotare și nu cunoaște când va reveni.

Prin încheierea judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 07 iunie 2021, a fost admis demersul procurorului privind anunțarea în căutare a inculpatului.

Potrivit informației nr. 34/82-6260 din 15.06.2021, Judecătoria Cahul sediul Taraclia a fost informată de IP al IGP Taraclia, că în privința lui Curdov Ivan a fost inițiat un dosar de căutare nr. 2021390026, fiind întreprinse acțiuni în vederea stabilirii locului aflării acestuia.

Totodată, instanței i-a fost prezentată o cerere din numele lui Curdov Ivan prin care solicită examinarea cauzei penale în lipsa sa, menționând că vinovăția sa în fapta imputată o recunoaște, se căiește de cele comise și este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 137).

Appreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Analizând temeiurile invocate în apel, instanța de apel a constatat că aceasta își găsește confirmarea la judecarea apelului, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Astfel, deși instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75– 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis în această parte

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art. 16 Cod penal, instanța de apel a atestat că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare. În continuare, circumstanțe atenuante sau agravante în sarcina inculpatului nu au fost reținute.

Totodată, inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești, din 29 mai 2018, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform caracteristicii eliberate de polițistul de sector, Curdov Ivan se caracterizează satisfăcător. A fost escortat în repetate rânduri în IP Ceadâr-Lunga, și a fost supus răspunderii penale. (f.d.39).

Totodată, ținând cont de personalitatea inculpatului, de circumstanțele reale și personale, de caracterul faptelor prejudiciabile, dar și de comportamentul acestuia, instanța de apel a indică că în privința inculpatului este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis

La caz, instanța de fond nejustificat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or doar condamnarea la pedeapsa închisorii, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod penal.

În acest sens, faptul că acțiunile acestuia au pus în pericol circuitul rutier, mai mult, în speță lipsesc careva circumstanțe atenuante, or deși s-a invocat că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii fiind depuse cereri în acest sens, în instanța de fond, dar și în instanța de apel, inculpatul nu s-a prezentat, aspecte ce urmează a fi asimilate cu lipsa de respect față de instanță, mai mult, potrivit revendicării Curdov Ivan a fost supus anterior răspunderii penale, astfel, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Astfel, circumstanțele în care au fost comise infracțiunile incriminate, determină asupra incorectitudinii aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității față de Curdov Ivan.

În circumstanțele expuse, instanța urma să-i aplice inculpatului pedeapsa cu închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care prevede

în calitate de sancțiune aplicabilă pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Prin urmare, Colegiul judiciar menționează că, prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor atenționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Curdov Ivan prin pedeapsa stabilită prin sentința contestată sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, scop care nu se va atinge în cazul menținerii în vigoare a pedepsei aplicate.

Apreciind influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, care în opinia instanței este suficient pentru corectarea inculpatului și va atinge scopul restabilirii echității sociale, precum și scopul corectării și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat inculpatul deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că:

- acuzatorul de stat nu a prezentat instanței careva probe care ar demonstra direct sau indirect că inculpatul a săvârșit infracțiunea menționată;

- învinuirea lui Curdov Ivan s-a întemeiat pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii ultimului nu au fost înlăturate;

- declarațiile martorilor, care sunt colaboratorii de poliție și care personal au participat la documentarea acestui caz, audiați în ședință de judecată conțin contradicții și în ansamblu cu probele cercetate în ședință de judecată, sunt neconvingătoare;

- la examinarea cauzei, cercetând probele administrate s-a stabilit că probele în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului;

- reieșind din acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui Curdov Ivan nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune;

- învinuirea formulată de procuror la faza de urmărire penală nu este destul de motivată și nu conține informații suficiente cu privire la învinuirea înaintată lui Curdov Ivan;

- proces-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică din 26.11.2020, a fost întocmit contrar cerințelor art. 260 alin. (2) pct. 4), 5) și 6) Cod de procedură penală, or, lipsește ora începerii și terminării acțiunii, nu sunt descrise amănunțit

faptele constatate, precum și măsurile luate în cadrul efectuării acțiunii, lipsește mențiunea privind efectuarea, în cadrul realizării acțiunii, a fotografierii, filmării, etc;

- recurentul consideră posibil declararea nulității procesului-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică din 26.11.2020 în privința lui Curdov Ivan, ordonanței de ridicare, procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinarea obiectului din 16.12.2020, privind examinarea a unui DVD-R disc, cu înregistrări video din 26.11.2020, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive a unui disc DVD-R disc cu înregistrări video din 26.11.2020, ordonanța de punere pus sub învinuire a lui Curdov Ivan în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- nu este clar dacă în urma examinării cauzei penale, a fost confirmată vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor penale pentru care a fost condamnat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, or invocarea temeiului fără indicarea erorii comise de instanța de fond/ apel în examinarea cauzei în lipsa unei părți, nu poate servi temei de casare a deciziei atacate.

Colegiul reține că potrivit textului recursului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau*

acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului, instanța de recurs consemnează că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar soluția adoptată pe marginea acestei cauze de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

La caz, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de apel ce ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de 264¹ alin. (4) Cod penal, de asemenea face trimitere la nulitatea probatoriului din motivul erorii procedurale.

În acest context, Colegiul penal menționează că, critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. Mai mult, aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală ce prevede o listă de temeuri pentru recurs.

Prin urmare, analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. La judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul ordinar declarat este vădit neîntemeiat.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În speță, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, ce demonstrează vinovăția lui Curdov Ivan în săvârșirea infracțiunii imputate, iar pedeapsa aplicată în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

La acest punct, Colegiul penal constată că recursul este insuficient motivat, or textul acestuia trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță, pe când în speță doar au fost redată soluțiile instanțelor precedente și mențiunea că, partea apărării nu este de acord cu soluția, de fapt s-au invocat repetat cerințele din apel.

În continuare s-a reținut că, apărarea nu a contestat cu apel sentința instanței de fond privind condamnarea și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în

folosul comunității, astfel fiind de acord cu încadrarea juridică a infracțiunii imputate prin rechezitoriu.

Prin urmare, recurentul în utilizarea cailor de atac- recursul ordinar, putea să înainteze obiecții doar în latura penală, referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, adică pct. 10) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal consideră că, neutilizând calea de atac apelul referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, recurentul a omis dreptul de a declara recurs în această parte, deci, recursul declarat în acest aspect urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

Privitor la individualizarea pedepsei, cauza penală a fost examinată în prima instanță în lipsa inculpatului, care s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, iar prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 07 iunie 2021 inculpatul a fost anunțat în căutare. Iar potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Taraclia în privința lui Curdov Ivan a fost pornit dosar de căutare fiind întreprinse măsuri în vederea stabilirii locului aflării acestuia.

De asemenea, în cadrul instanței de fond a fost anexat cerere din numele lui Curdov Ivan în care este indicat că recunoaște vina în comiterea infracțiunii solicitând pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (vol. I, f.d. 137), afirmație ce contravine cu cerințele invocate în recursul ordinar de avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului.

Astfel, Colegiul penal consideră pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind una echitabilă, legală, cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să fie afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de avocatul Covaliov Vitali nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, în cauza penală privindu-l pe CURDOV Ivan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 ianuarie 2023.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN